

**Περικλέτος, Φαδούλης,
σ' ένα πάλο της Βουλής.**

Φ.—Καλώς σέ 'όρθια, Περικλή...

Π.—Και σὺ τὸ ἄθεωρο;

Φ.—'Ἦλθα κί' ἐγὼ νὰ ζεσταθῶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ κρῶθ, θέλω νὰ ξέρω, Περικλή, τί κάνουν οἱ πατέρες, γιὰ τὴν σιμῶνουνε γιορταεὶ καὶ Χριστογένειων 'μείραι, κί' εἰ νηστικοὶ παθαίνουνε πολὺ παροξυσμὸ μ' ἐκεῖνον τὸν περίφημο Προῦπολογισμό.

Π.—Καὶ δὲν μού λές, βρε Φαδούλη, τί φανερώνε καὶ ἄλλοι

τὸ πρῶμ' αὐτὸ, ποὺ λέγεται Προῦπολογισμός;

Φ.—Αὐτὸ θὰ 'πῆ, βρε Περικλή, κοιλιάς ἀναθεματῶς,

Δικαιοσύνη, Ναυτικά,

Παιδεία, Στρατιωτικά,

τοῦ κράτους 'Ἐσωτερικά,

ἔσθ' ὅτε κί' 'Ἐξωτερικά,

ἰσόδων τε κί' ἐξόδων τε κατάλογος καὶ λίστα, ποὺ νὰ τάκοψ, βρε Περικλή, καὶ νὰ σὶ πιάνη νύστα,

φῆροι καὶ τέλη καὶ δασμοὶ

καὶ χιλιοὶ δρῶ λογαριαμοί,

τόσ' ἀπὸ γούνακι μάλ' ἡλιε κί' ἀπὸ μεταξωταίς,

τόσ' ἀπὸ μπακαλιέρους,

τόσα γιὰ νότακι δυναταίς

σὶ Τούρκους καὶ Βουλγάρους,

τόσ' ἀπὸ σπῆτα, Περικλή, καὶ τόσ' ἀπὸ χωράφια,

τόσα γιὰ νομοσχέδια, ποὺ κἀθονται 'στὰ ράφια,

τότ' ἀπὸ τσόχαις καὶ φακῆ,

καὶ τόσα γιὰ πολιτικά,

ποὺ λέγεται 'Ἐξωτερικά.

Π.—'Ἐπῆρες τὸν κατήφορο...

Φ.—Καὶ δὲν θὰ σταματήσω,

ἐπιθιμῶ, ζωντόβολο, νὰ σὶ διαφωτίσω.

καὶ σὺ μὴν κόβης προπετῶς τοῦ λόγου μου τὸ νῆμα...

Π.—Τί μούλιε καὶ σ' ἐρώτησας;... μ' ἰλύσσαζες 'στὴ λίμα.

Φ.—'Ἄκου, μωρέ, νὰ φωτισθῆς...

Π.—Περίδρομος, σκαμνός.

Φ.—Πρέπει νὰ μάθης τί θὰ 'πῆ Προῦπολογισμός,

γιὰ νὰ μὴ χάσκης κατ' αὐτάς,

καὶ κάθε τόσο νὰ 'ρωτῆς

κί' ἐμένα καὶ τοὺς Βουλευτάς.

Εἶναι τοῦ κράτους ὁ μοχλός,
καὶ κάθε φαρλατῆς σαχλὸς
πρὸς τοῦτον ἀντιζεῖ
καὶ γλωσσοκοπανίζει.

Σημκίνει Δοῦναὶ καὶ Ἀεθῖν καὶ νομμερα στρωμένα,
τὰ μὲν ἀβέβαια πολὺ καὶ παραμπερδμένα,
τὰ δὲ βεβαιωμένα.

Τοῦτίστι τόσα 'στους Στρατοὺς, τόσα 'στὰ Ναυτικά μας,

τότε ποὺ μὲς ἰσθίανε τὰ φεγγαριὰτικά μας,

τόσα 'στὸν Ποσαπέρηνδων τοὺς πατριωτισμοὺς,

τόσα σὶ μπόμπαις ἀδειαναταίς, τόσα σὶ μπαγιονεταίς,

τόσα γι' ἀνδραγαθήματα καὶ γι' προβιδιασμούς,

ποὺ 'γέμισαν οἱ σβήκοι μας μ' ὀλόχρυσαις σκαλιταίς.

Τόσα γιὰ λαοὺς βαρβάρους,
ποὺ μὲς δίνουνε μυτιαίς,
τόσα γιὰ φανοὺς καὶ φάρους,
τόσα γιὰ κωλοφωταίς.

Τόσα καὶ γιὰ τὴν κοιλιά μας, τὴν ἀχόρταγη φαγάνα,
ποὺ μὲς φέρνει σὶ μακία,

τόσα γιὰ τῆς προπαγάνδας, ποὺ θὰ πάρουνε παγάνα
Θράκη καὶ Μακεδονία.

Τόσα γιὰ τὴν γῆ τοῦ γένους,
ποὺ δὲν λέγεται 'ἑλευθέρια,
τόσα καὶ γιὰ τοὺς Προζίνους,
ποὺ θὰ κἀθωντ' ἰδῶ πέρα.

Τόσα γιὰ τὸ 'μεροδούλι, τόσα γιὰ τὸ 'μεροδούλι,
τόσα καὶ γιὰ τὸν 'Μικαούλη',
ποὺ 'ταξεῖδισε μονάχος μέσα 'στὴν 'Ἀμερικὴ
καὶ δὲν ἔφερε μαζὶ τοὺς καμμάρι φάλαν' ἀπ' ἐκεῖ.

Τόσα γιὰ τὰ Σκαριδάκια καὶ γιὰ τὴν Καραμπουρνία,
ποὺ τὰ στάθη μας ἀνάθει,
τόσα καὶ γιὰ τὸ καραβί,
ποὺ μετὰ καιρὸ θὰ φύγη μέσα 'στὴν 'Ιαπωνία,
γιὰ νὰ μὲς συγκοινωνήσῃ
καὶ μαζὶ μὲ τὸν Μικαδὸ,
κί' ἀπ' ἐκεῖ νὰ κουδαλλίσῃ
νέκεις, δάρνακις γιὰ σταφάδο.

Τόσα καὶ γιὰ τὴν ἀρμάδα, ποὺ 'μπορεῖ καμμιὰ φορὰ,
ὅταν χρεῖα τὸ καλίσρ,
νὰ τὴν στείλωμε καὶ μέσα 'στὸν Κινεζικὸν τὰ νερά
γιὰ νὰ θύσῃ κί' ἀπολίση,
καὶ ν' ἀρχίσρ τὸν προγόνων ἢ παλῆρ πολιτικῆ,
σὰν νὰ λέμε μ' ἄλλους λόγους εἶδος ἀποικιακῆ.

Τόσα γιὰ διοργάνωσι καὶ γιὰ μεταρρυθμίσει,
τόσα γιὰ σιδηρόδρομο τοῦ Πειραιῶς-Λαρίσεις,
γιὰ νὰ μὴ γίνεται πιεζὴ πολεμικῆ φευγάλα,
τόσα γιὰ σιδηρόδρομο Πύργου-Μεγίλαλα,
τόσα καὶ γιὰ τὰ γεύματα, ποὺ τώρα μέλι γάλα
θὰ κάνουν τοὺς Σταυρακίτους μὲ κάθε Τουρακιά.

Τόσα γιὰ τὸ ραχάτι μας καὶ τὸν σπαθῖον τὸ τρίξιμο
καὶ γιὰ τὸν ξιῶ σῆσιον τὸ δίσιο καὶ σφίξιμο
καὶ κατὰ γῆν καὶ θαλάσσαν ξεκοιλίσμα καὶ πνίξιμο
καὶ μισελήνων πιάσιμο καὶ μὲς 'στὴ βούτα ρίξιμο.

Τόσα καὶ γιὰ παράστημα καὶ γι' ἄρματα χρυσοῦ,
ὅπου 'στὸ μέλλον πιθανὸν
θὰ στείλωμεν ἐξ 'Ἀθηνῶν
'στὸν κύριον Σαίφρουλλῆ καὶ 'στὸν 'Ἐτίμ-Πασσά.

Τόσα γιὰ τὸ Παρλαμῆντο,
τόσα γιὰ τὸ φαλιμῆντο,
τόσα καὶ γιὰ κάθε μάρτη, ποὺ βαστώντας τὰντερά του
σχαλιάζει τοὺς 'Εγγλέζους καὶ τοὺς Μπούς 'στὸν Ζαχα-
ράτου.

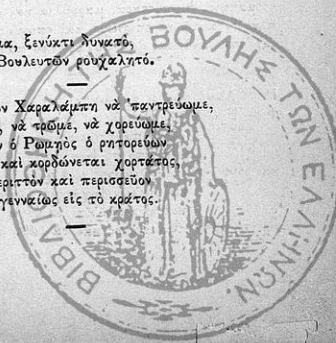

Δούναει σημαίνει, Περικλή, πώς χρεωστές να δώσεις και χρέη να πληρώσης.
λαβειν θα 'πῃ πώς δύσκολα θὰ λάβης και μὲ κόπο ἀπ' εσους ἔχουν πάντοτε τὰ μίαια και τὸν τρόπο.

Τούτο σημαίνει, Περικλή, Προϋπολογισμός, λάλων κί' ἀλάλων ἐφοδος, ρητόρων φρεναισμός, γνωστών κί' ἀγνωστων ἀριθμῶν ἀχώρευτη σαλάτα, καπνός, κουλούρια και τυρί, σαλίπι, τσοκολάτα, συζήτησις μὲ βογγητό,

πεισμα, ξεκούκι δονατό, και Βουλευτῶν ρουχαλιτό.

Θὰ 'πῃ τὸν Χαλαράμπη να 'ταντρεύοιμε, να πίνοιμε, να τρώοιμε, να χορεύοιμε, κί' ἐφόταν ὁ Ρωμῆος ὁ ρητορεύων φουσκώση και κορδύνεται χορτάτος, τότε τὸ περιττόν και περισσεύον χαρίζεται γινναίως εἰς τὸ κράτος.

Σὴν νὰ λέμε μ' ἄλλους λόγους εἶναι σὺν τάφεντικά,
 πού τῆς σγῶλαις 'στὸ τραπέζι τῶνε φρούτα καὶ γλυκά,
 κί' ἂν τοὺς περισσέψῃ κἄτι δίνου καὶ 'στὰ δουλικά.

Π.—Βρὲ Φασουλή, μ' ἐνίστασαι...

Φ.— Τὰ μάτια σου γαρίδα,
 κί' ὄλο κτύπητό σου τέντωνε ν' ἀκούς γιὰ τὴν Πατρίδα.

Διῶξέ τὸν ὕπνο τὸν βαρὺ

κί' ἄκου τὸν γέρο-Θωδωρή,

ὅπου τὰς δάφνας τὸν μαχῶν ἀπέκαμε νὰ δρέπῃ
 καὶ πρὸς εἰρήνην σήμερα τοὺς Ἕλληνας προτρέπει,

νὰ λείψουν Στόλοι καὶ Στρατοὶ,

καὶ τοῦ λοιποῦ μᾶς νοουτεῖτε

τὴν γῆν ν' ἀροτριῶμεν

χωρὶς νὰ γυριώμεν,

ἢ δὲ Πατρίς δὲν εἰμπορεῖ νὰ πολέμῃ μονάχη
 χωρὶς κανένα σύμμαχον εἰς τὸ πλευρὸ τῆς νῆχῃ.

Ἐκουράσθη, νὰ γυμνῶνῃ κάθε τόσο τὸ σπαθὶ
 καὶ τὰς δάφνας τῆς εἰρήνης θέλει τώρα νὰ γευθῇ,
 κί' ἔτσι κ' ἔρεμασε 'στὸν τοῦχο τὸ σπαθὶ τὸ στομαγμένο
 κί' ἔγινε κί' ὁ Θωδωράκης σὺν Ἐφραίστειο ὀδυμένο.

Π.—Πᾶν τὰ ζῆτω τῶν πολέμων, ὁ καιρὸς τῆς παραχῆς,

κί' ἡ λαχτάρα τῆς ψυχῆς,

παίει κί' ὁ ζιφῆρος Ἀρης,

πάνε δάφνας Μαραθῶνος,

τώρα τὸ σάσι νὰ πάρῃς

καὶ νὰ γίνῃς γεωπόνος.

Μὴ τὴν Πρίβιζα θυμάσαι, μήτε τὸ Καραμπουρνού,

τώρα γεωργὸς γενεῦ,

τώρα σοῦπα, Φασουλή, τώρα φίλεργος εἰρήνη,

καὶ τὴν γῆν ν' ἀροτριᾷς μὲ τᾶροτριῶντα κτήνη.

Τὴν Ἄγιθ' Σοφιά λησμονά, ζέχνα καὶ τὸν Βόσπορο,

καὶ νὰ σπέρνῃς ἀγρινάρας καὶ κολοκυθόσπορο.

Φ.—Ὅμως μὴν ἀπειλῶσαι διὰ παντός, βουβάλε,
 κί' ὁ Δελτιγεώργης εὐραδῶς μᾶς συμβουλεῖ πάλι
 'στὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς τὴν δρᾶσιν νὰ ζητήσωμεν,
 μὰ καὶ τὸ ζῆφος, Περικλῆ, νὰ μὴν τὸ παρατήσωμεν.
 Εἰς τὴνα χερί τὸ σπαθὶ καὶ 'στ' ἄλλο μὰς τὴν σοῦπα
 ποτὶ νὰ μὴν ἀρίνωμε νὰ μᾶς πατοῦν τὴν κάπα.

Ναὶ μὲν μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ σπέρνωμε, καλέ μου,
 ντομάτια, ἀραποστάρα, μαρούλια καὶ σιτάρια,
 πλὴν ἐνταυτῷ νὰ σπέρνωμε καὶ σπόρον τοῦ πολέμου
 μὲς 'στὰς ἀνδρείας μὰς ψυχὰς, πρὸ πάντων 'στὰ ποδάρια.

Π.—Ἀμὲν σὺ, βρὲ πολεμάχῃ, τί φρονεῖς, καλὸν νὰ γίνῃς;

Φ.—Ἐγὼ θέλω, Περικλέτο, κί' ἐν πολέμῳ κί' ἐν εἰρήνῃ
 νῆχω πάντα μερικὸ
 μὲς ἀπὸ τὸ Κεντρικόν,

καὶ ρουφῶντας ξαπλωμένους μὲς χαρὰ τὸν ναργιλὲ μου
 καὶ δειλῶν ψυχὰς νὰ φλέγω
 καὶ νὰ κρίνω καὶ νὰ ψέγω
 καὶ τὰ λάθη τῆς εἰρήνης καὶ τὰ λάθη τοῦ πολέμου.

Ἀμὲν σὺ, βρὲ Περικλέτο, τί καλλίτερον φρονεῖς;
 μὲ τὴν γνώμῃ τὴν δική μου φαίνεται πῶς συμφωνεῖς.

Π.—Συμφωνῶ κί' ἐγὼ μὰς ὀλίγα τῶγῳ, ὀλίγα σπέρνω,
 κί' ἀπ' τοὺς δρόμους πού μᾶς δειγνουν τὸν δικόν σου δρόμον
 κί' ἐπειδὴ γιὰ δρόμους τώρα συζητοῦν μὲ βουρλίσαις
 ἐξείκνισα, κολλήγα,
 καὶ 'στὸν Δῆμαρον ἐπῆγα

νὰ τοῦ πῶ καμπόσαις γνώμας καὶ γιὰ τῆς ὀδοστρωσῆς
 καὶ 'στὸ σπῆτι μῆσα μπαίνω καὶ κυτταζώντας τριγύρω
 ἐπλησίασα σὲμὰ του,

ὅμως τὸν ἔλεγον Σπύρο

κί' εἶχε τότε τὸνομά του,

κί' ἦταν κόσμος καὶ κοσμάκης 'στοῦ Δημάρχου τὸ σαλόνι,
 ποῦ δὲν ἐψέπετε βελόνι,

δῶρα, στέφανα, μουκέτια, καὶ πολὺτιμα σεβίτιας,

τούρταις, τρίγωνα, παστίσια,

κί' ἐγὼ ζέχασα τοὺς δρόμους καὶ τὸν δρόμον τὰς προτάσεις

καὶ τὰς ἄλλας ἀποφάσεις,

καὶ τοῦ λέγω: Δημάρχε μου, μὲς φορὰ δὲν πρέπει μόνον

νὰ γιορτάζῃς κάθε χρόνο.

Ἐγὼ νᾶμουν σὺν καὶ σίνα θάκανα συχὰ γιορταῖς

νῆχω τούρταις σὺν κί' αὐταῖς,

ἐπιτεῖους γενεθλίων κί' ἐπιτεῖους γιὰ βαπτῆμα,

νὰ μὲς φέρουνη μουκέτια καὶ γαρύμακα περισσά,

καὶ θὰ μ' ἔλεγον καὶ Γιάννη, Κώστα, Γεώργη, Νικολῆ,

καὶ θὰ μ' ἔλεγον καὶ Σπύρο...

τώρα γύρνα, Φασουλή,

κί' ἔγω κίρι νὰ σὲ δεῖρω.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μαλικοπούλου κί' Ἀκριβὸ Κατάστημα μεγάλο,

ἐκ τῶν πολλῶ διαπρέπων καὶ λίαν φιλοκάλων,

εἰχόν εἰς ὕψισματα λινοβαμβακικά,

ἔχει καὶ τμήμα φιλικῶν

εἰς ἄλα του μοναδικόν,

εἰκὲ συμῶς, στολίμακα, καὶ δῶρα μὲς φορὰ.

Λοιπόν, κυράδες, τρέξτε, κί' ὁ νέος χρόνος φθάνει,

'στὸν Ἀκριβὸ τὸ πῶ καλὸ καὶ πῶ φτηνὸ φουστάνι,

περίφημα κεντήματα, κάθε δαντέλας εἶδος...

τραβάτε... τίσις' ἀριθμὸς, ὁδὸς Ἀθηναῖδος.

«Ἄετιδεὺς», τοῦτέστι μυθιοστορῆ πρώτης,
 τὴν διακρίνει χεῖρις καὶ τόση γλαφυρότης.
 Ὁ Νίκος Ἀγωνάκης μετέφρασε ἰσχυράς,
 νέος μὲ τόσας γνώσεις καὶ μὲ σπουδὴν γεμάτος.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μὰς, παραλίπα πατριώτου,
 ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.

